Ч. 52. Четвер 6 (19) марта 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Справи зелїзничі.)

Вчера приступила палата послів до першого читаня угодових предложень в Угорщиною, котрих виготовлене попередили, як звістно, довгі переговори обох правительств. Промавляло кількох бесїдників, між котрими визначив ся промовою пос. Бернрайтер. Бесїдник поставив внесене, аби вибрати окрему комісию митову з 48 членів і домагав ся, аби справозданя комісиї митової і угодової предложено рівночасно комісиї. По промовах ще кількох бесїдників дискусию перервано і відложено до нинїшного засїданя. Нинї має промавляти в справі угоди п. президент мінїстрів др. Кербер.

В справі удержавленя північної зелїзницї з усїх сторін польских кругів натискають на польске Коло, щоби з як найбільшою рішучостию домагало ся остаточного полагодженя тої справи. Тож оно бачило ся спонуканим до енергічного виступленя в зелїзничій комісиї, а коли не було певне свого успіху у мінїстра зелїзниць дра Вітека, навязало переговори в дром Кербером Оногди відбула ся майже цілодневна нарада парляментарної комісиї польского Кола, на котрій мінїстер др. Пентак предложив правительственні пропозициї що-до удержавленя північної зелїзницї без означеня речинця. Польскі посли відкинули ті предложеня, а коли і конференциї в дром. Кербером не довели до успішних вислїдів, видало Коло такий комунїкат: „З уваги на засїданє зелїзничої комісиї, що має відбути ся в середу, ухвалила парляментарна комісия польского Кола і польскі члени зелїзничої комісиї обставати при первістній ухвалї польского Кола і домагати ся удержавленя північної зелїзницї в речинци 1 січня 1904 р. — З льокальних зелїзниць, котрих будову порішено, а котрі має підперти край, переведено вже вступні студиї траси: з Нового взглядно Старого Санча до Щавницї, з Тернополя до Збаража, з Підгіря на Мисленицї до Лубна, з Ворислава через Трускавець до Стебника, з Янова до Яворова і зі Львова до Підгаєць. З тих найборше будуть будувати зелїзницю з Янова до Яворова, бо речинець укінченя порішено на 31 жовтня 1903.

Звичайні загальні збори Краєвого Товариства кредитового урядників і сьвящеників у Львові

відбули у власнім льокали Товариства дня 5 с. м. при численній участи членів, під проводом президента Ради надзираючої радника Ярослава Ільницкого. Збори відкрив короткою промовою президент Ради радник Ільницкий, і сконстатувавши, що збори є по мысли статута правосильно скликані, покликав на секретаря зборів проф. Андрея Алиськевича а на єго заступника п. Івана Вертипороха, учителя нар. з Ляшок Королївских. По відчитаню проф. Андреєм Алиськевичем і принятю загальними зборами нротоколу з попередних загальних зборів, уділив президент голосу директорови Ал. Сероїчковскому, котрий відчитав справозданє за рік адм. 1902. Після сего справозданя числило Товариство з кінцем 1902 року 209 членів з 237 деклярованими уділами, на суму 11.850 К., з чого в дійсности вплачено 8385 К. 11 сот. або 70.76% квоти деклярованої, а пересічно 40 К. 12 сот. на одного члена. При вичислюваню, до яких катеґорий належало тих 209 членів, зазначив директор Сероїчковский, що сьвященики, для котрих головно брак дотепер такого товариства давав ся відчувати, що було головною причиною єго заснованя, становили лише 23·92%. всїх членів. Дирекция має однак надію, що в сїм роцї відносини ті вмінять ся на лїпше: сьвященики приступлять численно в члени То-

---

35)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З анґлїйского — Г. Райдера Гаґґерда.)

(Дальше).

В кілька днїв по сеньоровім весїлю довідали ся ми, що Маттая вчепила ся якась погана хороба, що зачала ся від рук; тїло гнило на нїм і відпадало. То була проказа, на котру нема нїякого лїку. Кілька місяців лежав він і не виходив з хати та з кождим днем сили єго щораз більше опускали; але одного вечера; — пригадаю собі, що то було на три днї перед злогами Маї — станув він перед Маєю, сеньором і мною, коли ми сидїли разом в палатї і дивили ся на город, на котрий присьвічував місяць. Ми єго зраву зовсїм не спізнали, бо щось так страшного я ще нїколи в моїм житю не видів. Цїле тїло на нїм було напухле, одну руку — лїву — мав позавивану, голова єму заєдно хитала ся, а проказа кинулась була вже на лице, котре виглядало як грань червоне.

— Не лякайте ся і не втїкайте від мене — став він говорити тихим, уриваним голосом; — хто як хто, а ви не маєте нїяк права до того, бо ви всї спільниками того злочину, котрий зробив з мене таку потвору. Ах! коли можете, то кажіть, що то неправда, але я то знаю. Месть бога постигла мене, єго фальшивого слугу, зовсїм справедливо. А будьте певні, що і вас она постигне, бо око виділо, уста говорили а серце подумало о вашій судьбі. Ось видите по менї, яка жде заплата того, хто допускає ся злого, а по моїх муках можете змірковати, що і вас чекає. На вас може ще не прийшла пора, може мусите взяти на себе ще більші гріхи; але месть вас не мине, будьте того певні. Я допустив ся того вчинку в любови для моєї доньки, моєї одинесенької дитини. Она була честилюбива і їй забагало ся того чоловіка, а я задумав вистарати ся для неї і єї дїтий величи тут на земли.

А ось дивіть ся, як з вина зробив ся квас. Єї муж зненавидїв єї і ненавидить щораз більше; тепер майже вже й словом не відзиваєть ся до себе, хиба, щоби сказати собі найприкрійші слова. А крім того — Тікаль вже недовго буде кациком в містї, бо єго злість із завдрости запаморочила єго ум; єго дїла несправедливі; нарід ворохобить ся і лагодить ся до бунту, а навіть давні єго приятелї відвертають ся від него. Чи знаєте, що они хотять зробити? Хотять тоту дитину, котру ти, Мая, приведеш на сьвіт, зробити кациком на єго місце, а тебе і твого мужа зробити володїтелями на час єго малолїтности. О! Ви уложили собі мудро свої пляни і для вас все добре складає ся, але я вам кажу, що вам то не удасть ся.

Прокляте спочиває на тобі, Іґнацїо, вберігателю серця, бо всї твої сьмілї мрії розвіють ся, і орли держави, як ти того бажаєш, не будуть нїколи вишиті на твоїх прапорах. Той нарід, задля котрого ти намучив ся, то невільники та й має остати ся невільниками, бо злочином, на котрий ти пристав, скував ти знову кріпко їх кайдани. Прокляте спочиває на твоїй дитинї, Мая, і оно не дожиє того, щоби стати мужчиною; прокляте спочиває на твоїм чоловіцї — він не дiждеся сивого волоса. Але найтяжше прокляте спочиває на тобі, фальшива володітелько серця, на тобі, котрої житє єсть одною великою неправдою; на тобі, бо ти покинула свою віру, зломила свою присягу, відцурала ся свого народу і законів свого старого роду, щоби лиш позискати для себе білого пройдисьвіта. Невісто, ми вже нїколи не побачимо ся; але в хвили своєї смерти і в довгих лїтах твої вічної кари не забувай на ті слова, які я нинї тобі сказав — і Маттаї, грозячи нам кулаками, обернув ся та вийшов з комнати.

Він пішов, а ми в нетаєним страхом споглядали одні по других, бо хоч нїхто в нас не вірив в тих богів, то все-таки були ми в нашім серци переконані, що Маттаї говорив правду і що нас постигне якесь нещастє. Мая на хвилинку закрила собі лице руками і плакала; відтак схопила ся а палкість висушила сльози в єї очах.

— Нехай і так буде, — відозвала ся она — менї то байдуже. Я бодай позискала собі тебе, мій милий і була кілька місяців щаслива з тобою. Чи на мене спаде щось доброго, чи щось злого, а тої згадки нїчо мене не позбавить. Але із за тебе, мій милий нужу, журба менї не дає спокою.

І она пристрастно припала до него та стала плакати.

вариства, в случаю потреби будуть лише виключно до сего Товариства звертатись о позички і в своїм сьвященичім Товаристві льокувати свої ощадности. Фонд резервовий виносив 31 грудня 1902 р. 468 К 82 с. Вкладки щадничі виносили в дни 31 грудня 1902 року 43.478 К 6 с. і ульокованї були на 65 книжочках вкладкових по $4^2/_3$%. Стан уділених позичок виносив по увзглядненю сплат в році 1902 в дни 31 грудня 1902 року на 43 екриптах 32.153 К 90 сот. і на 55 векслях 16.119К, разом 48.272 К 90 с. залеглостий в плаченю рат і сплачуваню позичок не було жадних. На льокациях в товариствах кредитових і банках мало тов. в дни 31 грудня уміщену квоту 2349 К 91 сот. Загальний оборот виносив в році 1902 суму 211.392 К 76 с. Справ спірних не було жадних. З кредиту банкового Товариство не користало, бо власні фонди покривали запотребоване позичок. Чистий зиск за рік 1902 виносив 472 К 90 с. По відчитаню членом комісиї ревізийної паном Николаем Мельником справозданя комісиї ревізийної з переведених кількоразових шконтр каси, книг і діловодства товариства приняли збори згідно з внесенем комісиї справоздане дирекциї за рік 1902 і уділили раді надзираючій і дирекциї абсолюторию, а надто ухвалили для дирекциї признане і подяку за інтензивну, осторожну і успішну працю.

Опісля рішили загальні збори розділити чистий 472 К 90 с. в отсей спосіб:

1. на 6% дивиденди від уділів членьских квоту . . . . 172 К 50 с.
2. на ремунерацию членови Дирекциї п. Гр. Грозикови . 100 К — с.
3. на амортизацию коштів заснованя квоту . . . . . . 100 К — с.
4. придїлити до фонду резервового решту . . . . . . 100 К 40 с.

разом . 472 К 90 с.

В дискусиї над розділом чистого зиску забирали голос пп. о. Т. Лежогубский, п. Йосиф Максимович і п. Василь Чума. Відтак приступлено до вибору шістьох членів ради надзираючої, котрими вибрано: о. Йосифа Фоліса, о. Ал. Темницкого, дра Миколу Шуховича, п. Василя Нагірного, проф. дра Кирила Студиньского і ревідента рахункового Дирекциї скарбу п. Ом. Куницкого. — Членами комісиї ревізийної вибрано пп. Миколу Мельника, Андрея Кияка, п. Йосифа Максимовича, а заступник члена комісиї ревізийної п. Сидора Бриттана, секретаря „Днїстра“. Вкінци затвердили загальні збори одноголосно поновний вибір п. Ів. Бачиньского на члена дирекциї, доконаний радою надзираючою. По вичерпаню порядку дневного подякував президент радник Ярослав Ільницкий присутним за прибутє на загальні збори, висказав радість по причині хорошого розвою Товариства і зложив в імени зборів Дирекциї щиру подяку за єї успішну і інтензивну працю. Директор Ал. Сероїчковский подякував за признане і поставив іменем Дирекциї внесенє, щоби загальні збори висказали прилюдну подяку і признане за попиранє інтересів Товариства Товариству „Просьвіта“ за уділенє льокалю і Редакциям руских часописий за безплатне оголошуванє комунікатів Товариства, що загальні збори одноголосно ухвалили. На тім закінчено загальні збори о год. $8^1/_2$ вечером.

Новинки.

Львів дня 18 го марта 1903.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Андрей Потоцкий повернув до Львова.

— **Є Е. п. Президент висшого суду краєвого** др. Ал. Тхоржницкий виїхав на візитацию черновецкого суду. Управу суду обняв п. Віцепрезидент др. Дилевский.

— **Є. Е. Впреосьв. Митрополит Шептицкий** вже на стілько прийшов до сил, що сего четверга виїздить зі Львова на довший побут до Нерві в Італиї.

— **Новий уряд почтовий** відкриває ся з днем 1 марта 1903 в місцевости Конечна (пов. Горлицї) із звичайним обсягом діланя. — Місцевий округ доручень нового уряду почтового буде становити громада і обшар двірский Конечна, а замісцевий громади Ясенка, Луг і Здиня. — Уряд почтовий в Конечній буде полученний з почтовою сїтию через щоденного післанця пішого до ц. к. уряду почтового в Гладишові.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Четвер, дня 19-го марта, гостинний виступ тенора п. Волошина: „Запорожець за Дунаєм“, оперета в 3 діях Артемовского і „Вечерниці“, діло музичне Нїщиньского. — Субота, дня 21 марта, другий раз: „Жидівка вихрестка“, драма в 5 діях зі сьпівами Тогобочного.

— **Товариство „Снятиньский Боян“** устроює в недїлю дня 22 н. ст. марта 1903 в салі касиновій в Вашківцях над Черемошом в память буковиньско-руского поета Осипа Юрия Гординьского при ласкавій вспівучасти Вп. Парт. Данчула вокально-деклиаматорский вечер з слїдуючою програмою: 1. „Чом красна Буковина“, музика Воробкевича, хор мужеский; 2. „Замовкли торбани“, сольо сопранове, музика Кикена; 3. Вязанка народних пісень, музика Колесси, хор мішаний; 4. „Ой Днїпре“, сельо барітонове, музика Лисенка; 5. „Поклін козака“, музика Вербицкого, хор мужеский; 6. „Празник у Таковї“, стих О. Ю. Федьковича, деклямация: 7. Відчит; 8. „Хор циганів“, музика Шумана, хор мішаний, з товар. фортепяну; 9. „Подорожний“, басове сольо, музика Шуберта; 10. „Днїпро реве“, музика Січиньского, хор мішаний з товар. фортепяну; 11. „Довбуш“ стих О. Ю. Федьковича, деклямация; 13. „З окрушків“, музика О. Нижанковского, хор мужеский. Супровід фортепяновий обняв п. М. Л. Половина чистого доходу призначена в користь: Філії товариства „Руска Школа“ в Вижниця. Початок точно о год. $7^1/_2$ вечером.

— **Про дефравданта Тавбера** доносять, що загальна сума, яку він спроневірив на шкоду всїляких фірм ювілерских, виносить круглo 200.000 корон. Само товариство асекурацийне мусїло заплатити 50.000 корон за брилянти, котрі Тавбер украв, а замість них вложив до посилки вату намочену спіритусом. На слїд Тавберового обманьства навела слїдуюча подія: Ювілерска фірма у Відни Братя Герцль зробила донесене до комісарияту, що агент, котрий займає ся посередництвом в продажи дорогих каменїв, Адольф Тавбер, родом з Кракова, лїт 37, нежонатий, поклав фальшивий підпис Братів Герцль на двох посвідченях, так званих бордеро, за доставлені брилянти вартости більше як 72.000 франків і вислав їх дальше до фірми торговельної, котру заступав. Оба тотї бордеро предложив заступник фірми Маркуса Натана Оппенгайма наслїдники у Франкфуртї фірмі братів Герцль, щоби переконати ся, чи підписи правдиві

Дитятко прийшло на сьвіт, красний майже зовсім білий хлопчик, з оченятками своєї матери, як зірки; а того самого вечера довідали ся ми, що Маттаї помер в страшних муках, та що Нагва повила сина.

Минуло вісїмнайцять днів, коли Мая сиділа разом зі своїм мужем і зі мною а придворна дама стояла поза нами та держала на руках сплячу дитинку. Аж ось дали нам знати, що прийшло посольство від ради до Маї та хоче поговорити з нею. Опісли увійшли а їх бесїдник, Дімас, поклонив ся їй і сказав:

— Ми прийшли до тебе, володїтелько серця, бо нас прислала рада і нарід, щоби натїшити ся з тобою твоїм великим щастєм і предложити тобі важні справи державні. Народови вже від многих місяців надоїло гноблене і несправедливість Тікаля, котрий на перекір законам краю засудив вже неодного на смерть, котрого уважав за заговірника против своєї власти. Відтак дійшло вчера до відомости ради, через одного, котрого він наймив, щоби виконав єго злочин, а котрий нам то виповів, що він уложив плян, щоби убити твого мужа, твою дитину і пана Ігнация таки тут в отсїй комнатї.

— Дійстно — сказала Мая — а чому ж він і мене до сих не зачислив?

— Того ми не знаємо, госпоже — відповів він — але здає ся, що убийники дістали приказ, щоби тебе живцем зловили і сховали в тайнім місци в Тікалевім домі.

Тоді схопив ся сеньор і закляв ся сьвятою присягою, що пімстить ся на Тікалю.

— Нї, пане — сказав Дімас — єго особа сьвята і не вільно єї рушити, але тобі не треба єго боятись, бо ті, котрих він підкупив, вже добре позамикані, а єго стережуть день і ніч. Та й Тікаль вже не довго буде кациком міста серця; бо рада зійшла ся була на тайне засїдане і постановила скинути задля єго лютости.

— А хибаж кацика можна скинути? — спитала Мая.

— А вжеж, госпоже, скоро він нарушить закон, а хибаж не мали й твого батька скинути з тої самої причини? А відтак Тікаль і не одїдичив свого становища правом крови, лиш дістав єго наслідком умови. Ти, госпоже серця, правдива спадкоємниця Цібальбая.

— Нехай би й так — сказала она на то холодно — але я зрекла ся моїх претенсий і не хочу взяти назад мого слова.

— Коли ти зрікаєш ся — сказав Дімас — то єсть инший, на котрого то право переходить — і він показав на сплячу дитину. — Отсе випророковане дитятко, надія народу і то хлопця укоронуємо на володїтеля, а тебе і твого мужа зробимо заступниками на час єго малолїтства.

— Нї — сказала Мая — бо через то вся Тікалева злість спала би на дитину і она дуже скоро — потайком чи явно — сталась би жертвою смерти.

— То нї, госпоже, бо в хвили, скоро то лиш стане звісно, Тікаля замкнуть на цїле житє в такім місци, звідки він вже не вийде.

— А колиж то має стати ся? — спитав сеньор.

— Завтра в полудне, на пірамідї, щоби за три днї можна дитину торжественно установити володїтелем в ночи прибуваючих вод в найсьвятїйшім місци.

— То не розум коронувати дитину — сказала Мая — і ані я, ані мій муж не хочемо тої великої почести. Коли Тікаля мають скинути задля єго злочинів, то нехай хтось з вельможних панує доти, аж дитина дійде до своїх лїт.

— Хоч ти і твій муж маєте в будучности панувати над нами, госпоже — сказав на то Дімас остро — то все таки мусите аж до того часу слухати, бо голос ради єсть найвисший і она виконує постанови свого невидимого предсїдателя, володїтеля неба. Рада постановила, щоби дитина богів, котрої родителями ви єсте тут на землї, заняла єго місце.

— Як хочете — сказала на то Мая і зітхнула, а они відтак вийшли.

Того вечера були ми, сеньор і я, на забаві, з котрої вернули досить пізно домів. Я пішов ще з сеньором до єго приватного помешканя, аж нараз зачув, що в спальни якась женщина кличе на поміч. Я отворив зараз тяжкі двері, котрими туди входило ся і ані на хвильку за вчасно не увійшов до комнати, в котрій представив ся менї дивний вид.

В ногах ліжка стояла колиска, в котрій лежала дитина, а коло неї бороли ся з собою дві женщини. Одна з них — я пізнав, що то була Нагва — держала в руцї мідяний ніж, а друга, Мая, вхопила єї з заду і держала єї так кріпко, що она не могла рушити руками. Але з обох женщин Нагва була сильнїйша і она тягнула другу поволи але певно до колиски. Якраз в тій хвили, коли я переступив через поріг, вирвала она свою праву руку і хотїла пробити дитину. Але я вхопив єї тоді з заду і кинув нею з такою силою, що она впала на землю і випустила ніж з руки. Она схопила ся і хотїла втїкати дверми, але сеньор, що пішов був за мною, вхопив єї і не пустив.

XI.

Наша втеча і єї конець.

— Звідки взяла ся тут отся женщина, Має, і що она тут робить? — спитав сеньор.

— Не знаю, як она сюди зайшла — відповіла Мая задихана. — Мої придворні дами вже були вийшли і я хотїла лягати спати, коли побачила єї он там в зеркалї поза собою,

і тоді показало ся, що они були сфальшовані. Фірма „Оппенгайма наслідники“ передала через згаданого агента дорогі камені згаданої вартости, а замість заплати одержала згадані потвердження. Таубер щез десь без сліду, але ще в суботу по полудни виділи его на одній з улиць у Відни. Загально припускають, що він крие ся десь в охрестности Відня. Поліция повідомила всї пограничні стациї зелїзниць і всї постерунки жандармериї, щоби дефравданта задержати, коли би его хтось де пізнав.

— Нещаслива пригода. Іван Семанїв, літ 26, син Федора, господаря з Кутиск, повіта товмацкого, перевозив ся в ночи з дня 25 лютого лодкою через Днїстер з Острої до Кутиск і внаслідок власної неосторожности випав з лодки до води та утопив ся в прибувшій воді.

— Огні. Підчас огню в Бориславі дня 15 с. м., о чім ми вже доносили, згоріла шопа машинова. Шкода виносить около 1000 К, а причиною огню була неосторожність робітників. — Дня 4 марта вибух в шопі Павла Кабана в Рогозні, пов. яворівского з невислідженої доси причини огонь і знищив до тла обійсте Кабана і двох его сусідів. Шкода виносить 3600 К, а була обезпечена лиш на 700 К.

— Самоубийство. Дня 3 марта пополудни спостережено в Снятинці пов. дрогобицкого тамошного господаря Івана Хлоня повішеного у власній стодолї. Погибший з власних рук зробив собі смерть в стані пянім, а носив ся вже від давна з тою гадкою, бо вже кілька разів упившись вішав ся, але за кождий раз его відратовано. Тіло похоронено на холеричнім кладовищи в Снятині, бо отець парох з Вацович заборонив похоронити его на парохіяльнім кладовищи.

— Померли: Михайло Спожарский, горожанин міста Львова і властитель звістної переплетничої фірми, дня 16 с. м. в 58-ім роцї житя, по довгій а тяжкій недузї; — Северин Медведский, президент краевого суду в Сараеві, в Боснї, син бл. п. о. Петра Медведского, б. пароха в Чесниках, рогатиньского деканата, дня 15 с. м. в Сараеві в 49-ім роцї житя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Берлин 18 марта. В тутешних політичних кругах зачувати, що німецке правительство удало ся до австрийского міністерства справ заграничних, аби розпочати переговори для відновленя торговельного договору між Німеччиною а Австро-Угорщиною. Поки-що може бути бесїда лише о вступних переговорах, бо перед ухваленем митової тарифи не можна заключати ніяких торговельних договорів.

Константинополь 18 марта. Рада міністрів, яка відбула ся вчера в палатї султана, ухвалила покликати під оружие нові турецкі войска.

Дрездно 18 марта. Вчера по полудни приїхав сюди цісар Вільгельм II, повитаний на двірци королем Юрием і представителями властий. Вечером від'їхав цісар до Берлина. Також король Юрий від'їхав вчера вечером з Дрездна до північної Італїї над озеро Ґарда.

Петербург 18 марта. Помер тут вчера скоропостижно на удар серця міністер маринарки Тиртов.

Надіслане.

як она з ножем в руці розглядала ся по комнатї. Аж ось побачила колиску і піднявши ніж в гору, пустилась до неї. Тоді я обернула ся і вхопила єї та держала так сильно, як лиш могла; але она сильнійша від мене і тягнула мене за собою та як би був Іґнацио не надійшов, то була би смерть зробила нашій дитині.

— Чи то правда? — спитав сеньор Нагву.

— Правда, білий чоловіче — відповіла она.

— Защож ти хотіла смерть зробити невинній дитині? — спитав він знову.

— А хибаж то дивниця, що я хотіла вбити дитину, котра мою відопхнула, та що хотіла роздерти серце тій жінці, котра менї мое роздерла? — відповіла Нагва понуро. — Впрочім, білий чоловіче, я довідала ся о тій церемониї, що має завтра відбути ся, а котрою мають скинути мого чоловіка, зневажити мою дитину, щоби зробити місце для тебе, білий чоловіче, і для твого сина, посланника неба.

— Якеж нам діло до того, ти жінко з серцем тигра? — спитав він. — Коли Тікаля проженуть з его становища, то за его злочини.

— А коли тебе, білий чоловіче, поставлять на его місце, то, видко, задля твоїх чеснот! Ох, ти рабе з чорним серцем, кажу тобі, що я все знаю. Я знаю, що ти сфальшував письмо і фальшиве поставив замість правдивого в сьвятім знаку. Знаю також, що мій тато помагав тобі в тім безбожнім ділї, бо він списав ту подію перед своєю смертию і лишив менї разом з тою пророчою плиткою, котру ти важив ся вийняти з найсьвятійшого місця. Маю докази на то і покажу їх, коли буде потреба. Я не прийшла сюди, щоби тут допустити ся убийства, бодай не на дитині; але коли я побачила єї сплячу в колисцї, то мене взяла злість і я постановила собі помстити ся на ній і на єї матери за мій смуток. То менї не удало ся, але коли вас запишу перед раду, то менї то вже удасть ся; тоді будуть знати, хто ви, і згинете смертию, на яку собі заслужили.

— Менї здає ся, мій мужу — відозвала ся Мая холодно, — що коли хочемо ратувати наше житє, то мусимо отсю жінку позбавити єї житя. Она ще й як собі на то заслужила, а коли довідають ся, чого она сюди влізла, то нас будуть уважати за оправданих.

Коли Нагва вчула ті слова, хотіла увільнити ся і отворила вже була уста, щоби кричати.

— Мовчи — крикнув сеньор до неї — коли тобі твое житє миле. — Іґнацио, замкни двері та подай менї онтой шаль.

Я зробив так а він звязав шалем руки Нагві з заду а також затулив ним Нагві рот так, що она не могла і писнути. Відтак взяли ми якийсь ремінець та звязали їй коліна так, що она лежала безрадно на земли і лиш стовпом споглядала на нас а єї очи сьвітили ся від гніву мов би грань.

— Порадьмо ся, що нам тепер робити — відозвав ся я.

— Таки так — сказав на то сеньор. — Нам остають ся лиш дві можливости: або вбити тоту жінку або втїкати з міста, бо коли она вийде жива, то наша смерть і смерть нашої дитини єсть неминуча.

— Втїкати! — сказала Мая — як же нам втїкати, коли я ще така слаба, а дитина така молоденька і делїкатна. Як би ми дійстно видобули ся з міста, то певно згинули би або у вічнім снїгу на горах або в пустини на тамтім боцї.

— Но Нагва мусить гинути — сказав сеньор.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачь, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{5}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сокова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і свята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брюхович від $^{5}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ в неділї і свята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{5}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·26	„ Брюхович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брюхович від $^{5}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґ
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави з Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і свята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Гримайлова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брюхович від $^{5}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Черніївців
	3·14	„ Брюховин
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і свята
	7·04	„ Брюхович від $^{5}/_{5}$ до $^{30}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$.
	8·50	„ Брюхович від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ що дня.
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місцї видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі книжкі, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Аптика в Королівці

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцільнійших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.213 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1 256 книжочках 1.103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК роздїляє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10 840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижденника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Євреским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиї).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).